

ŽIVOTOPIS JIŘÍHO VIKA

(zpracovala Anna Fifková dle zvukového záznamu z 12. 11. 2022)

Pan Jiří Vik se narodil 10. ledna 1931 v Pardubicích, jako mladší ze dvou synů manželů Vikových.

Jeho otec se narodil v roce 1901, měl dva sourozence Josefa a Karla. Vystudoval obchodní školu a nechal se zaměstnat jako úředník ve firmě Jan Pivečka, která vyráběla boty. Přestěhoval se za prací do Slavičina, kde potkal svou budoucí manželku Františku Vozákovou, která žila ve Slavičíně. Narodila se v roce 1906 jako druhá nejstarší dcera manželů Vozákových. Měla pět sester a jednoho bratra. Pan Vik se s ní oženil a bydleli ve Slavičíně, kde se po čase narodil starší bratr Jiřího Vika Jaroslav. Jeho otec dostal návrh na změnu pracovního místa, kterou přijal, a rodina se přestěhovala do Sezemic. Pan Vik pracoval ve filiálce Leona. V nedalekých Pardubicích se pak narodil pan Jiří Vik.

Když byly Jiřímu Vikovi tři roky, přestěhovala se rodina do Třebechovic. Jeho otec dostal nabídku na pozici účetního v místní koželužně bratří Vitoušků. Jiří Vik začal docházet do Obecné školy v Třebechovicích v roce 1937. Zde prožil druhou světovou válku. Po vystudování obecné školy se rozhodl pokračovat na obchodní akademii a doufal, že by ho jeho strýc mohl zaměstnat ve svém obchodě s kožešinami. Jeho otec, v té době stále na pozici účetního v koželužně, byl nucen ke vstupu do Komunistické strany, byl ovšem věrný Masarykovi a odmítl. Strana na něj naléhala a on neunesl jejich tlak, proto v roce 1948 spáchal sebevraždu. Jiří Vik bez pevné otcovy ruky nevěnoval obchodní akademii mnoho času, a proto musel odejít. Šel se učit do Týniště k panu Restlerovi kožešníkem, ale jeho firma byla donucena zastavit provoz, pan Vik se proto přesunul na učení do Hradce Králové ke Stoklasovi, což byla místní prodejna kožešin. Ovšem i tato firma skončila a pan Vik skládal závěrečné zkoušky v Hlinsku. Chtěl pracovat jako kožešník, bylo mu ovšem komunisty nařízeno, že musí jít pracovat na pozemní stavby. Dostal nabídku na práci na soustruhu, kterou přijal. Zde pracoval až do vojny. V roce 1950 založili s kamarády partu Horní sněmovna lordů, se kterou se scházeli a prováděli menší odbojné akce proti komunismu. Tato parta skončila, když šli v roce 1952 na vojnu. Dodnes se o ní ale v Třebechovicích vypráví.

Pan Vik narukoval v roce 1952 do Komárna k ženistům, se kterými měli na starost stavbu a bourání mostů, stavbu pontonových mostů a práci s minami. Jejich základnou byla Mariánsko-Tereziánská pevnost. Pan Vik sloužil u Devátého ženijního praporu deváté pěší divize druhého vojenského okruhu. Dostal povolávací rozkaz do poddůstojnické školy, se kterou stavěli dřevěné mosty.

Po vojně se pan Jiří Vik vrátil do Třebechovic. Velmi krátce nato zemřela jeho matka. Pan Vik se 14. července 1958 oženil s Miloslavou Vackovou, která pocházela z nedalekých Bědovic. Poznali se v divadle, protože se pan Vik angažoval v místním divadelním souboru. Také rád tančil a byl zapáleným sokolem. Narodili se jim dvě děti – dcera Dagmar a syn Jiří. Pan Vik byl dvakrát pracovně v Anglii, v letech 1980 a 1985. V Manchesteru se zaučoval a později byl vedoucím servisu pozemních strojů. Po návratu do Čech pracoval pro Státní lesy.

Pan Vik žije nyní v Třebechovicích se svou ženou a má čtyři vnoučata.